

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 916/2540

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 221, พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 13 ทวิ

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีที่ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง การรับรองให้ ฎีกาข้อเท็จจริงเป็นอำนาจของผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาในศาลชั้นต้นศาลฎีกาไม่อาจสั่งให้ผู้พิพากษาในศาลชั้นต้นรับรอง หรือไม่รับรองให้ได้ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ฎีกาของจำเลยเป็นปัญหาข้อเท็จจริงและต้องห้ามมิให้ฎีกา จึงไม่รับฎีกาของ จำเลยจำเลยเห็นว่า คดีนี้คำเบิกความของพยานโจทก์ และเอกสารที่ประกอบการเบิกความของพยานโจทก์ขัดแย้งกัน จึงสมควรให้ศาลได้พิจารณาเพื่อเป็นบรรทัดฐานต่อไป ขอให้ศาลฎีกาโปรดมีคำสั่งให้รับรองฎีกาของจำเลยในปัญหาข้อเท็จจริงและมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยไว้พิจารณาต่อไปหมายเหตุ ไม่ปรากฏหลักฐานว่าโจทก์ได้รับสำเนาคำร้องแล้ว หรือไม่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 13 ทวิ วรรคหนึ่ง, 62 วรรคหนึ่ง, 89, 106 ทวิ การกระทำของจำเลย เป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท แต่ความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีน ไว้ในครอบครองเพื่อขายกับมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดมีอัตราโทษเท่ากัน จึงให้ลงโทษมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเกินปริมาณตามมาตรา 106 ทวิจำคุก 5 ปี จำเลยให้การรับสารภาพชั้นจับกุมเป็นประโยชน์ แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้หนึ่งในสี่คงจำคุก 3 ปี 9 เดือน ริมของกลางที่เหลือจากการตรวจวิเคราะห์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน จำเลยฎีกา พร้อมกับยื่นคำร้องขอให้ผู้พิพากษาที่พิจารณาคดี ในศาลชั้นต้นรับรองฎีกา ผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีในศาลชั้นต้น มีคำสั่งไม่รับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลชั้นต้นจึงมี คำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว (อันดับ 54, 53)จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 55)คำสั่ง คดีนี้ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง การรับรองให้ฎีกาข้อเท็จจริงเป็นอำนาจของผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาในศาลชั้นต้นศาลฎีกาไม่อาจสั่งให้ผู้พิพากษาในศาลชั้นต้นรับรองหรือไม่รับรองให้ได้ที่ศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาของจำเลยชอบแล้วให้ยกคำร้อง

คำพิพากษา

ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำสั่งคำร้องที่ 916/2540พนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรีโจทก์นางนงเยาว์ กลิ่นโสมจำเลยนางนงเยาว์ กลิ่นโสม จำเลยผู้ยื่นคำร้อง ป.วิ.อ. ม. 221คดีที่ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง การรับรองให้ ฎีกาข้อเท็จจริงเป็นอำนาจของผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาในศาลชั้นต้นศาลฎีกาไม่อาจสั่งให้ผู้พิพากษาในศาลชั้นต้นรับรอง หรือไม่รับรองให้ได้ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ฎีกาของจำเลยเป็นปัญหาข้อเท็จจริงและต้องห้ามมิให้ฎีกา จึงไม่รับฎีกาของ จำเลยจำเลยเห็นว่า คดีนี้คำเบิกความของพยานโจทก์ และเอกสารที่ประกอบการเบิกความของพยานโจทก์ขัดแย้งกัน จึงสมควรให้ศาลได้พิจารณาเพื่อเป็นบรรทัดฐานต่อไป ขอให้ศาลฎีกาโปรดมีคำสั่งให้รับรองฎีกาของจำเลยในปัญหาข้อเท็จจริงและมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยไว้พิจารณาต่อไปหมายเหตุ ไม่ปรากฏหลักฐานว่าโจทก์ได้รับสำเนาคำร้องแล้ว หรือไม่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 13 ทวิ วรรคหนึ่ง, 62 วรรคหนึ่ง, 89, 106 ทวิ การกระทำของจำเลย เป็นกรรม

เดียวผิดกฎหมายหลายบท แต่ความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีน ไว้ในครอบครองเพื่อขายกับมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดมีอัตราโทษเท่ากัน จึงให้ลงโทษมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเกินปริมาณตามมาตรา 106 ทวิจำคุก 5 ปี จำเลยให้การรับสารภาพชั้นจับกุมเป็นประโยชน์ แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้หนึ่งในสี่ คงจำคุก 3 ปี 9 เดือน ริมของกลางที่เหลือจากการตรวจวิเคราะห์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน จำเลยฎีกา พร้อมกับยื่นคำร้องขอให้ผู้พิพากษาที่พิจารณาคดี ในศาลชั้นต้นรับรองฎีกา ผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีในศาลชั้นต้น มีคำสั่งไม่รับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลชั้นต้นจึงมี คำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว (อันดับ 54, 53)จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 55)คำสั่ง คดีนี้ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง การรับรองให้ฎีกาข้อเท็จจริงเป็นอำนาจของผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาในศาลชั้นต้น ศาลฎีกาไม่อาจสั่งให้ผู้พิพากษาในศาลชั้นต้นรับรองหรือไม่รับรองให้ได้ที่ศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาของจำเลยชอบแล้วให้ยกคำร้อง(ชวลิต ศรีสง่า-ไพโรจน์ คำอ่อน-วิเทพ ศิริพากย์)แหล่งที่มา เนติบัณฑิตยสภาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดง ศาลชั้นต้นหมายเหตุคำพิพากษา: ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ฎีกาของจำเลย เป็นปัญหาข้อเท็จจริงและต้องห้ามมิให้ฎีกา จึงไม่รับฎีกาของ จำเลยจำเลยเห็นว่า คดีนี้คำเบิกความของพยานโจทก์ และเอกสารที่ประกอบการเบิกความของพยานโจทก์ขัดแย้งกัน จึงสมควรให้ศาลได้พิจารณาเพื่อเป็นบรรทัดฐานต่อไป ขอให้ศาลฎีกาโปรดมีคำสั่งให้รับรองฎีกาของจำเลยในปัญหาข้อเท็จจริงและมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยไว้พิจารณาต่อไปหมายเหตุ ไม่ปรากฏหลักฐานว่าโจทก์ได้รับสำเนาคำร้องแล้ว หรือไม่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 13 ทวิ วรรคหนึ่ง, 62 วรรคหนึ่ง, 89, 106 ทวิ การกระทำของจำเลย เป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท แต่ความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีน ไว้ในครอบครองเพื่อขายกับมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดมีอัตราโทษเท่ากัน จึงให้ ลงโทษมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเกินปริมาณตามมาตรา 106 ทวิจำคุก 5 ปี จำเลยให้การรับสารภาพชั้นจับกุมเป็นประโยชน์ แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้หนึ่งในสี่คงจำคุก 3 ปี 9 เดือน ริมของกลางที่เหลือจากการตรวจวิเคราะห์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืนจำเลยฎีกา พร้อมกับยื่นคำร้องขอให้ผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีในศาลชั้นต้นรับรองฎีกา ผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีในศาลชั้นต้น มีคำสั่งไม่รับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลชั้นต้นจึงมี คำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว (อันดับ 54, 53)จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 55)คำสั่ง คดีนี้ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง การรับรองให้ฎีกาข้อเท็จจริงเป็นอำนาจของผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาในศาลชั้นต้นศาลฎีกาไม่อาจสั่งให้ผู้พิพากษาในศาลชั้นต้นรับรองหรือไม่รับรองให้ได้ที่ศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาของจำเลยชอบแล้วให้ยกคำร้อง ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำสั่งคำร้องที่ 916/2540พนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรีโจทก์นางนงเยาว์ กลิ่นโสมจำเลยนางนงเยาว์ กลิ่นโสม จำเลยผู้ยื่นคำร้อง ป.วิ.อ. ม. 221คดีที่ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง การรับรองให้ ฎีกาข้อเท็จจริงเป็นอำนาจของผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาในศาลชั้นต้นศาลฎีกาไม่อาจสั่งให้ผู้พิพากษาในศาลชั้นต้นรับรอง หรือไม่รับรองให้ได้ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ฎีกาของจำเลยเป็นปัญหาข้อเท็จจริงและต้องห้ามมิให้ฎีกา จึงไม่รับฎีกาของ จำเลยจำเลยเห็นว่า คดีนี้คำเบิกความของพยานโจทก์ และเอกสารที่ประกอบการเบิกความของพยานโจทก์ขัดแย้งกัน จึงสมควรให้ศาลได้พิจารณาเพื่อเป็นบรรทัดฐานต่อไป ขอให้ศาลฎีกาโปรดมีคำสั่งให้รับรองฎีกาของจำเลยในปัญหาข้อเท็จจริงและมีคำสั่งรับฎีกาของจำเลยไว้

พิจารณาต่อไปหมายเหตุ ไม่ปรากฏหลักฐานว่าโจทก์ได้รับสำเนาคำร้องแล้ว หรือไม่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาตรา 13 ทวิ วรรคหนึ่ง, 62 วรรคหนึ่ง, 89, 106 ทวิ การกระทำของจำเลย เป็นกรรมเดียว ผิดกฎหมายหลายบท แต่ความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีน ไว้ในครอบครองเพื่อขายกับมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดมีอัตราโทษเท่ากัน จึงให้ลงโทษมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเกินปริมาณตามมาตรา 106 ทวิจำคุก 5 ปี จำเลยให้การรับสารภาพชั้นจับกุมเป็นประโยชน์ แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้หนึ่งในสี่ คงจำคุก 3 ปี 9 เดือน ริมของกลางที่เหลือจากการตรวจวิเคราะห์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน จำเลยฎีกา พร้อมกับยื่นคำร้องขอให้ผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีในศาลชั้นต้นรับรองฎีกา ผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีในศาลชั้นต้น มีคำสั่งไม่รับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลชั้นต้นจึงมี คำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว (อันดับ 54, 53)จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 55)คำสั่ง คดีนี้ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง การรับรองให้ฎีกาข้อเท็จจริงเป็นอำนาจของผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาในศาลชั้นต้น ศาลฎีกาไม่อาจสั่งให้ผู้พิพากษาในศาลชั้นต้นรับรองหรือไม่รับรองให้ได้ที่ศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาของจำเลยชอบแล้วให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

ชวลิต ศรีสง่า · ไพโรจน์ คำอ่อน · วิเทพ ศิริพากย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/916/2540>